

BU MEKTUP HEPİMİZE

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 27.10.2013 tarihli (215.)Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim

Elhamdülillahi Rabbil âlemin ve sallallahu ve selleme ala seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmain

Aziz kardeşlerim,

Kur'an bizim kitabımızdır dediğimiz zaman bu hani büyüklerimizin eli altında peygamber aleyhisselam başta olmak üzere Ashabı kiramın özel kullandığı, onlardan artarsa bize de bir iki ayetin kalıp kalmayacağı belli olmayan, ucundan kenarından bağlandığımız bir kitaptan söz etmiyoruz. Özellikle bu cümlemi tekrar ediyorum. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem başta olmak üzere Ebubekir radiyallahu anh ile Kur'an'ın bağı, ilişkisi ne ise ne kadarsa bugün ve yarın kıyamete kadar herhangi bir Müslümanın da Kur'an'la bağı o kadardır. Kur'an Ebubekir radiyallahu anı yüzde yüz bağıyor da umuduyla, korkusuyla o Kur'an'la yüzde yüz bir arada duruyorsa, kıyamete kadar bir meyhanenin kenarında alkol tüketen ama Allah'a iman eden bir Mü'minin de Kur'an'la ilişkisi o Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem mescidindeki Ebubekir'in ilişkisi kadardır. Böyle iman etmedikçe insan Kur'an'a iman etmiş olmaz zaten. Cehennem ayetleri bizim payımıza düşmüş. Cennet ayetleri de Ebubekir'in payına düşmüş diyecek halimiz yok. Kur'an bizim kitabımız, Fatıha Suresi'nden son suresi olan Nâs Suresi'ne kadar her şeyi benim bu Kur'an'ın. Allahu Teâlâ'nın "ey insanlar!" diye hitap ettiği herhangi bir ayetinde bütün insan olan herkes o sözün muhatabıdır. Şöyle diyemeyiz; asıl insan Ebubekir'di, bizde ne arar insanlık yahu, insanlık bile bizden geçmiş, sil bu ayeti, bu bizimle alakalı değil" diyemeyiz. Desek kâfir oluruz maazallah.

Kur'an bizim kitabımız, bizimle ilgisi olmayan tek bir kelimesi yoktur. Eğer bugün biz Allah'ın kitabı Kur'an'ı önümüze alıp mesela cennetle ilgili bir ayeti okuduğumuzda, cehennemle ilgili bir ayeti okuduğumuzda Ebubekir radiyallahu anın o ayeti okuduğunda duyduğu heyecanı duyamıyorsa, bu bizim bu ayetle ilgimiz olmadığından değil Ebubekir'in Kur'an'a bağlı olan imanını gibi iman taşıyamadığımızdandır. Yoksa Kur'an Ebubekir'in ve benim ve kıyamete kadar Mü'min olan herkesin kitabıdır. Allah'ın a, b, c kategorisine bölünmüş kulları yoktur. Mü'min veya kâfir kulları vardır. Bir de münafıklar vardır. Arada kaynamaya çalışanlar onlar da zaten kâfirler. Mü'minlerin içinde a kategoriler, b kategoriler, lüks, özel, devlet vesaire ayrımı olamaz. Mü'minlik bir ayrımdır zaten. Bir insan Mü'min diye ayrıldı mı Allah'ın lütfüyle ve ihsanıyla. Mü'minlerden oldun mu bundan sonra ayrılacak bir şey yoktur. Ama Ebubekir kadar yükselmek vardır Mü'minlik içinde, Ebubekir'le senin aranda yerle gök kadar uçurum bulunması diye bir şey vardır. Kıyamet günü hiçbir mü'min Rabb'inin huzuruna çıkıp "ya Rabb'i biz büyümedik ama altı bin küsur ayetin iki yüz, üç yüz tanesi bizim seviyemizdedi. Ebubekir'in seviyesindeki ayetler bize bakmıyordu" diyemeyecek. Fatihadan nâsa kadar bütün ayetler, bütün Kur'an her mü'min içindir. Her mü'mine hitap etmektedir. Eğer Ebubekir ki onu bir sembol olarak alıyorum, sadece Ebubekir'i kast etmiyorum. Ebubekir imanın sembolüdür. Teslimiyetin sembolüdür de Ebubekir deyip duruyoruz. Allah ondan razı olsun.

Eğer Ebubekir bir ayeti duyduğunda sanki Allah onunla yüz yüze konuşuyormuş gibi heyecanlanıyordu da, biz bir Cuma vaazında cuma hutbesinde "ey iman edenler, ey iman edenler! Size Allah diyor ki" diye Kur'an ayetini dinlediğimizde sanki bize değil de, komşuya anlatıyormuş gibi hissediyorsak, bu Kur'an ayetlerinin zaman aşımına uğraması gibi a kategorisindekilere hitap etmiyor da, b dekilere hitap ediyor olduğundan değil. Bizim kulaklarımızın Allah sözüne karşı pas duymasındandır. Paslanmış küflenmiş aletlerle Allah'ı dinliyoruz demektir. Kulak temizliği gerekir. Kalbimizde yosun tutma var demektir. Kalpteki yosunu gidermek lazım o zaman. Kur'an aynı

Kur'an'dır. Eğer biz bu Kur'an'dan heyecanda sorun yaşıyorsak, mesela sesi çok güzel bir hafız efendi besmele çekip okumaya başladığında tüylerimiz hareketleniyor da, normal sesli bir hafız efendi okuduğunda ne zaman bitirecek diye yüzüne bakmaya başlıyorsak bunun sorunu Kur'an'da değil herhalde. Çünkü güzel sesli bir hafızın Kur'an'a katabileceği bir azamet yoktur. Hiçbir insan Kur'an'a güzellik katamaz. Kulağımızın hoşlanacağı ses farkı tiz ayarı olabilir. Kur'an, Kur'an'dır. Bu nedenle biz Allah'ın kitabından bir ayeti dinlediğimiz zaman, bu ayetin biz de bulduğu yankı imanımızın puanını göstermektedir. Bir Müslüman düşününüz sadece temsil yapmak için söylüyorum. Bir Müslüman Medine-i Münevvere'ye Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemi ziyarete gitmiş. Zaten izdiham var. Kabri şerifin önünden geçmeye çalışıyor. Elini cebine koymuş, "ya Muhammed bizim burada mı yatıyor, bu kabir onun ya" filan diyor. "Çok da eski bir kabir ya, bunu restore etseler" filan diye konuşuyor.

Bu insanın peygamberle ilişkisini nasıl değerlendiririz? Sen ne yapıyorsun yahu? İnsanlar orada bir saniye durunca kalp krizi geçiririz diye korkuyorlar, sen elin cebinde "Muhammed abi" diye hitap ediyorsun diye bunun Müslüman olup olmadığından tereddüt ederiz. El hak da öyle. Ajan mısın nesin deriz? Onun kitabı olan Kur'an'a karşı sanki normal haber bülteni okunuyormuş gibi refleks gösterirse bir insan, kimsenin onun hakkında Müslümandır, değildir diye bir hüküm vermesi gerekmez ama onun oturup ben ne kadar Müslümanım, bu ayet niye beni etkilemedi, nasıl etkilemez beni Allah'ın bir ayeti?" diye tefekkür etmesi gerekir. Bunu tefekkür edemiyorsa yapacak bir şey yok. Allah cennet için de, cehennem için de bir yığın insan yarattı. Ne edeyim? Cehennem de dolacak, cennet de dolacak inşaallah. Cehennem de dolacak. Ama Allah'ın kitabından bir ayet bir derste, bir vaazda, bir Cuma hutbesinde dinlendiğinde bir mü'minin o ayetten kendisine bir pay çıkaramaması afet olarak yeter. Bu sahne ile Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kabrinin başında eli cebinde ne yapıyorsun abi diye pozisyon gösteren bir insan arasındaki benzetmeyi biraz duygusallıkla da olsa yapabiliriz.

Değerli kardeşlerim,

Bu giriş özellikle zihinlerimizde canlı tutmak istiyorum. Çünkü şimdi Kur'an'ımız'ın Zümer Suresi'nin elli üçüncü ayetini, elli üç ve elli dördüncü ayetini okuyacağım. Bu ayet şu girişte ifade ettiğim "bana Rabb'imden mesaj" dememizi gerektiriyor. Eğer birimiz veya hepimiz bu ayeti, bu Zümer Suresi'nin elli üç, elli dört ve elli beşinci ayetlerini üzerimize almıyorsak bizim Kur'an ve ayetlerinden önce trafo sorunumuzu çözmemiz gerekiyor demektir. Çünkü Kur'an ancak imanla bağlantı sağlarsa etki eder. İmanı olmayan bir insan Kur'an'ı çölde inmiş bir kitap görür. İmanı olan insansa kendisine Rabb'inden gelen bir emanet olarak görür. Hiç kimsenin imanını hâşâ itham etmiyorum. Şöyle söylemek istemiyorum. Geçen hafta Cuma hutbesinde dinlediğin şeyler sana etki etmedi. Demek ki sen imansızın hâşâ böyle bir şey demiyorum. Ama diyorum ki Kur'an ayetlerinin bize hitap tarzının bizi kendisine doğru çekmesi gerekiyor. Çekmiyorsa Kur'an'ın çekim alanı dışına doğru taşmış demektir. Liberalizm, kapitalizm, modernizm, demokrasi bilmem ne bizi kendine doğru çekmiştir. Bir başka çekim alanı dışına kaydığımız için de Kur'an'ın bize gönderdiği sinyaller bizde cevap bulamıyordur. Yapılacak iş nedir? Allah'a dönmektir, istiğfar etmektir.

Kardeşler,

Zümer Suresi'nin elli üçüncü ayeti bize hitap ediyor. Bütün Mü'minlere hitap ediyor. Bu ayeti böyle dinleyelim. İnşaallah evimize gittiğimizde açalım mushaftan bin kere ölünceye kadar okuyalım.

Çünkü bu, kabre girinceye kadar bize hitap ediyor. Allahu Teâlâ, Peygamberine hitap ederek “de ki ey peygamber de ki” diye başlıyor bu ayet:

وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ
وَأَسْلَمُوا لَهُ Bu ayetleri ele alacağız. Bize ne kadar hitap ettiğini de değerlendireceğiz.

Kardeşler,

Topluca tercüme edeceğimiz zaman bu ayet diyor ki: “De ki ey Peygamber! Ey çizgiyi aşan günahkâr kullarım, günah işleyerek kendilerini cehenneme hazırlayan kullarım, Allah’ın rahmetinden umut kesmeyin! Çünkü Allah’ınız, bütün günahları affeden bir Allah’tır. Çünkü Allah, gafurdur, rahimdir. Siz, tövbenizi yapın, azap gelmeden önce Rabb’inize teslim olun! Size, indirilen o güzel Kur’an’a bağlanın!” Allah’ın nasihatleri. Tekrar giriş bölümüne gelelim. “De ki ey peygamber” dedikten sonra ayet, “ey günahkâr kullarım” diye başlıyor. “Ey günahkâr kullarım!” Şu Kur’an’da cennet vaat eden hiçbir ayet bulunmasa sadece Zümer suresinin elli üçüncü ayeti bulunsa arş kadar büyük bir umutla yaşarız biz. Neden? İfadeye dikkat ediniz! “Ey günahkâr, çizgiyi aşmış kullarım” diyor Allah. Ey Kâbe’nin dibinde sabahlara kadar ibadet eden kullarım der gibi ey alkolik kulum diyor Allah! Bu gösteriyor ki mü’min olduğun sürece, Allah Rabb’imdir, şeriati da dinimdir dediğin sürece Allah’ın mü’min kuluna kapısı açık demek ki.

“Ey kullarım” sözü Ebubekir’e de dendi, bir meyhanenin kenarında sızıp kalana da deniyor. Şeytan ise hem Allah’tan bir adım uzak kalmayı bize telkin ediyor hem de uzaklaştıkça bir adım sen battın geri dönemezsin diyor. Hâlbuki Allah, fersah fersah ondan uzak duran insanı bile mü’min olduğu sürece ey kulum diye çağırıyor. Biz bunu anlayamayız. Niye biliyor musunuz? Çünkü çocuğumuz üç kere sözümüzü dinlemese ona yavrum sözünü bir daha kullanmayız. “Hişt lan” deriz. Lan da rahmet tabi bir dahaki merhale var. Lan bile demez oğluna. Niye? Kaç defa oldu, sözümü dinlemedi. Ama sabahlara kadar meyhanede sızan kulunu bile Allah, kulum diye çağırıyor. Ve kırdığın bütün çanak çömleğine rağmen, geçmiş sabıkanda peygamber öldürmeye teşebbüs etmek gibi ağır bir suç olmasına rağmen yüz insan katili olsan bile sana kulum diye hitap eden Allah var celle celaluhu. Bu frekansı tutturamayan insan, iyi bir Müslüman olup cennete gidebilmek için haccetmeyi bekleyen insandır. Onun frekans kopukluğu vardır. Onu meyhanede sızmış haliyle bile kulluğuna bekleyen Allah’ı Kâbe’nin dibinde bulacağını zanneder. Bu da şeytanın işine gelir. Hâlbuki aranan Allah ise Allah’ın rahmeti ise aranan meyhanede sızmış veya elinde insan öldürdüğü tabancasıyla bekleyen insan için bile Allah’ın rahmeti açıktır.

Bu ayet: “ey Peygamber’in yanı başında Bedir’de cihad eden kullarım siz benim iyi kullarımsınız” diye başlamıyor. “Çizgiyi aşmış, alkol tüketmiş, insan öldürmüş, internet ağlarına takılmış, eşine zulmetmiş, çocuğunu ihmal etmiş, çalmış, faiz yemiştir, zina etmiş, yalan söylemiş, kul hakkı gasp etmiş kullarım” diye başlıyor. Bütün suçları ihtiva edecek, en ağırından ortalamasına, hafifine kadar, bütün suçları ihtiva edecek bir cümle kullanıyor Allah: يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ

“Kendisini cehenneme hazırlayan kullar” diyor. Çizgiyi aşmışlar, ben battım, cehennemlik duruma geldim diyorsan sen unuttun ama Allah seni hala kulum diye çağırıyor. Yedi yaşında yetmiş yaşında gençliğinde ihtiyarlığında, kadın veya erkek, topluca veya yalnızca hangi suçu işlediysen Allah’ın daveti budur: “Ey çizgiyi aşmış kullarım!” لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ “Allah’tan umudunuzu kesmeyin.” Demek

ki Allah'tan umut kesmek, Allah'ı tanıyamamaktır. Hele hele bir insanın gençliğinde işlediği hatalardan cürümden dolayı ihtiyarlığında biz gençken çok kötüydük, bildiğin gibi değil diye kendisini cehennem kütüğü olarak, cehenneme aday olarak görmesi, Allah'ı tanıyamamasıdır. Bir mü'minin adı soyadından daha çok bilmesi gerekir ki Allah'ın sabıkalı kulu yoktur. Devletler, kanun çıkarırlar: "Filan zamana kadar olan suçları affettik" derler. Sonra bir iş için gittiğinde savcılığa sen filan yılda şu suçu işlemişsin, olmaz der. Affettik derler, dosyayı kaybetmezler. Allah ise dosyayı da imha eder. Hem nasıl imha eder, biraz sonra onu göreceğiz inşallah. Bugün şeytanın üzerimizdeki en büyük fonksiyonlarından biri hem bizi suça doğru teşvik ediyor. Sonra da en büyük suçları bile affedecek olan Allah'ın kapısına yanaşmamamız için telkînatta bulunuyor. "Çok büyük bu suç" diyor. "Bu, bu affedilir bir suç değil" diyor. Hâlbuki Peygamber aleyhisselam yüz kişiyi öldürene bile Allah'ın rahmetinin geldiğini ve cennete girdiğini söylüyor.

Biz, Kur'an'ı ne kadar dinlediğimizi bugün test edebiliriz. Bu Zümer suresinin elli üçüncü ayeti bir kere bizedir. Buna iman ediyoruz. Bu bize inmiş ayeti ne kadar biz bize mal ettiğimiz imanımızla ilgili bir sorun. Rabb'imiz, bu mesajı bize göndermiştir. "Benden, rahmetimden umut kesmeyin" diyor. Bu umut kesmeyin, aynı zamanda bir emirdir. Nasıl "namaz kılın kullarım" dediğinde kılmayan, Allah'a asi olmuş oluyor. Aynı şekilde benden umut kesmeyin, ben bütün günahları affeden bir Allah'ım, sadece hacca gelenleri demiyor. Sadece cami yaptırnanları demiyor. Tövbe eden ve tövbenin şartlarını yerine getiren herkesin günahını affedeceğini söylüyor. Çünkü o Gafur ve Rahim olan bir Allah'tır. Affetmek, Allah'ın isminde var, sıfatında var. Rahmet etmek Allah'ın şanında var. Yeter ki kul, azap gelmeden önce ölüm yanaşmadan önce tevbe etsin, Allah'a teslim olsun, Kur'an'ı kitabım olarak biliyorum desin.

Kardeşlerim,

Bu ayet çok açık. Allah'ın bu mesajı çok net. Bir örnekle bunu iyice anlamamız hangi Allah'ın kuluyuz, Allah nasıl bir rahmetine bizi çağırıyor sorusunun cevabını Peygamber aleyhisselam efendimizden öğrenmek istiyorum. Ebu Tuveyl isimli zat diyor ki: " Bir gün Resulullah sallallahu aleyhi ve selleme gittim. Dedim ki: "Ya Resulullah! Sana bir adamdan söz edeceğim." Kendisini anlatıyor. "Bu adam, senin bilebileceğin, bilemeyeceğin, bütün günahları işlemiş bir adamdır. Ufak büyük bırakmamış, günahların hepsini işlemiş. Bu adamın tövbesi mümkün müdür?" sormuş Ebu Tuveyl Resulullah sallallahu aleyhi ve selleme. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuş ki: " Be adam, sen Müslüman mısın?" demiş. O da demiş ki: "Allah'ın Rabb'im olduğuna, senin de Muhammed olarak Peygamberim olduğuna şahitlik ederim" demiş.

Tekrar sahneyi toparlayın zihninizde. "Her türlü cürümü işlemiş, iyi kötü ayrımı anlamayan sadece kötülük bilen bir insan, ömrü berbatlıklarla geçmiş, bu insanın tövbesi mümkün müdür?" Peygamber aleyhisselama sormuş. Peygamber aleyhisselam ona: "Müslüman mısın be adam?" Diye cevap vermiş. O da Müslümanlığın en büyük simgesi olan, kelime-i şahadeti okumuş. Şimdi, hangi Allah'ın mesajını, hangi mektubu okuduğumuzu anlamamızı sağlayacak cevabını veriyor sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz. Buyuruyor ki: "Bu tövbenden sonra iyilik yapmaya devam et ve bir daha o kötülöklere dönme, seni Allah affedeceği gibi eski kötülüklerini de sana sevap olarak yazacak." Durmuş adam "ama Ya Resulullah sana ufak tefek şeylerden söz etmedim ben, çok ağır günahlar işledim ha ona göre" demiş. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz buyurmuş ki "buna rağmen, seni Allah affedecek ve günahlarını sevap olarak sana yazacak" buyurmuş. Bu olayı gören sahabi diyor ki " o adam böyle büyük bir müjde alınca Allahu ekber, Allahu ekber diye bağıra bağıra

gözden uzaklaşınca kadar tekbir getirerek gitti" diyor. Tekbir getirilecek mutluluktan insanın kalbini durduracak gözünü açtıracak müthiş bir müjdedir bu kardeşler. Allah için günahın büyüğü, küçüğü yok. Bu büyüğü küçüğü yok sözünü iki şıkta anlarız. Basit günah da yok, affedilemeyecek günah da yok. Bir iğne bizim için bir iğne, Allah onu büyük bir çivi gibi görüyor olabilir. Biz küçük görüyoruzdur. Bize göre koca kazmadır, Allah'a göre bir iğneden küçüktür. Affetmek bakımından Allah'ın affetmeyeceği bir günah da söz konusu değil ama kulluk açısından bakıldığında önemsiz denilebilecek bir günah da söz konusu değil.

Kardeşler,

Şu Ebu Tuveyl'in anlattığı olaydan kim bilir orada söylemeye utandığı ne potlar kırmıştır o. Ne ağır işler yapmıştır kim bilir. Çünkü seni Allah affedecek, üstüne de onları sana sevap olarak yazacak buyurunca demiş ki **وغدراتي وفجراتي** "Bütün bataklıklarımı da kapatacak mı Ya Resulullah?" demiş. Kendisi o dosyaların kapanacağına inanmıyor. Öyle büyük görüyor ki. Allah bu Allah'tır cella celalu. Affetmek hoşuna gidiyor Allah'ın bir defa.

Kardeşlerim,

Bu mektubu okumamız gerekiyor. Biz insanız kendi aklımızı ölçersek yanlış sokağa çıkarız çünkü biz eşimizin yirmi sene önce, otuz sene önce filan gün bize söylediği bir söz ölmenden önce kulağına fısıldarız, "sen böyle yapmıştın" deriz. Biz güya affederiz ama unutmuyoruz. Evladımızı affederiz unutmuyoruz, iş ortağımızı affederiz yeri gelince de yüzüne vururuz yaptığını. Allah öyle değildi. Affediyor, üstüne üslük işlediğin suçu sana sevaba dönüştürüyor. Allah bu cella celalu.

Kardeşlerim,

Bir örnek Ebu Davut, Tirmizi ve İbni Mace'nin hadisinden nakledeceğim. Hadisin aslı Buhari ve Müslim de var. İlaveleriyle beraber Ebu Davut'ta olduğu için bu isimleri zikrettim. Bu hadisi şerifi oturup bir kere Allah'ı tanımamız için, bize gönderdiği mektubu ve bize gönderdiği peygamberi tanımak için her gün bir kere hatırlamamız lazım. Bir kere yetmeyebilir her sabah, her akşam.

Maiz isimli bir sahabe var. Bu yetim bir çocukmuş komşusu bakmış ona, sonra büyümüş Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem Medine'ye hicret ettiğinde o da Müslüman olmuş. Bu evinde büyüdüğü çocuk ya da bunu büyütenin oğlu bir olay naklediyor. Diyor ki "Maiz bir gün bir kadınla zina etti." Meşhur taşlanma ile öldürülen sahabe olayını anlatıyorum. Maiz, çok büyük bir suç işledi, bu evinde büyüdüğü sahabe ona demiş ki "Maiz git Resulullah'a derdini anlat, olur ki affeder seni istiğfar eder sana, git" demiş. O da gitmiş "Ya Resulullah" demiş, "ben filanca kadınla zina ettim" demiş. Efendimiz aleyhisselam da "gözüm görmesin seni, uzak dur buradan" buyurmuş. Bir saat sonra gitmiş bir daha demiş, gene kovmuş aleyhisselam Efendimiz. Bir saat sonra bir daha gitmiş, gene gitmiş gene kovmuş onu. Dördüncü sefer "Ya Resulullah ben sana zina ettim dedim" demiş, "ben tövbe etmek istiyorum. Allah beni affetsin, ne ceza vereceksen ver" demiş. Efendimiz aleyhisselam da ona yaptığı işin nasıl olduğuna dair ağzından itiraf almış. Yani nasıl yaptın, öyle mi yaptın böyle mi yaptın? O da zinayı tarif etmiş, "evet öyle yaptım Ya Resulullah" demiş. Sonra buyurmuş ki aleyhisselam Efendimiz "bu kardeşinizi alın taşılayın, cezasını verin" buyurmuş. Çünkü zinanın evli bir insan tarafından yapılması halinde cezası taşlanarak öldürülmektir. Zina affedilebilir bir suç değildir. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem de emretti. Bu taşlama, taşıyarak öldürme olayı Buhari, Müslim başta olmak üzere Ümmeti Muhammed'in dinini öğrendiği bütün kaynaklarda bulunan tevatüre yakın bir

bilgidir. Şimdi tabi şeriatın utanan âlimcikler peyda olduğu için "olmamalı böyle bir şey, hiç yakışmıyor İslam'a" diyorlar da İslam'a zina mı yakışıyor bunu merak ediyorum tabi. İnternette iffeti yıpranmış nesil midir, İslam'ın istediği ayrı bir konu.

Her hâlükârda kardeşler,

Meselemize gelelim. Ebu Davut'tan ve Tirmizi' den bundan sonrasını naklediyorum. Taşlanırken kendisi geldi suçunu itiraf etti, dört kere itiraf etti. Dört kere itiraf etmesi de dört şahitle zina tutanağı tutulması anlamına geliyor. Dört kere itiraf ettiği için hiçbir sıkıntı yok cezasını vermek üzere Ashabı kiram toplandılar. Bunun başına isabet eden bir taş canını acıtmış kaçmış. Kaçmış gitmiş. Kaçarken başka bir sahabe nereye kaçırıyorsun diye büyük bir taş atıp bunu vurmuş, ölmüş bu arada. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem e döndüklerinde olayı anlatmışlar. Demişler ki "Ya Resulullah Maiz'i götürdük ya, böyle böyle başına taş isabet edince kaçtı. Filanca sahabe de nereye kaçırıyorsun diye bir deve kemiği bulmuş kemiği fırlatmış kafasına." Düşmüş ölmüş Maiz. Yani kaçırıyordu, "kaçırmadık Ya Resulullah" demişler. Buyurmuş ki " bıraksaydınız da kurtulsaydı ya" demiş. "Belki daha sonra iyi işler yapardı da Allah onu affederdi, niye öldürdünüz?" demiş. Cezayı veren kendisi Allah'ın Şeriatı böyle çünkü. Ama yürek merhamet yüklü. Yürek Allah'ın her tövbeyi kabul edeceğine dair vaadine güvenen bir yürek. Bıraksaydınız da. Hezzan isimli sahabe onu bu şekilde tutup sonunda öldürmüş. "Öyle yapacak yerde elbisenle örtüp gizleyeseydin ya o çocuğu" demiş.

Allah'ı sadece cehennemde yakan bir Allah olarak tanıtanlar vallahi yalan söylüyorlar. Evet Şeriat'ı olan, hırsızca ceza veren, evet zalimi affetmeyen, evet gaspa hiçbir şekilde müsaade etmeyen, evet iftiracıyı cezalandıran, evet ahlaksızca müsamahası olmayan bir peygamberim var ama merhamet yüklü. "Bunu öldürün, cezası ölümdür" dediği insanın can acısıyla kaçmasına tahammül edememiş. Ama bize verdiği ipucu çok önemli. "Bıraksaydınız ya sonra tövbesini kabul ettirecek işler yapardı da Allah onu affederdi" diyor. Peygamberin Medine'sinde ölümü hak etmiş bir insana bile Allah'ın rahmeti hazır bekliyor demek ki. Sen hacca git, Kâbe'ye yüz sür geri gel, bana de ki "biz gittik hacca ama biz kim tövbesi kabul olmak kim" de. O sokaklarda dolaşan zinacıya bile Allah'ın rahmeti inmişti. Sen hacı olarak dolaştığın yerlerde umutsuz nefes nasıl alırsın? Rabbimiz'i bize affetmeyen gökten ateş yağdıran bir Allah olarak tanıtanlar da yanlış iş yapıyorlar, Şeriat'ı olmayan, kullarının faizine karışmayan, internete karışmayan bir Allah olarak tanıtanlar da yanlış tanıtıyorlar.

Bu mektup Allah'a iman eden herkese gelmiş bir mektuptur. Yirmi sene önce, yirmi dakika önce işlediğimiz bütün hatalara karşı Rabbimiz'in daveti budur. Allah'ın kullarını Allah'ın rahmetinden umutsuz hale getirmek şeytan işidir. Kâfir mantığıdır. **إِنَّهُ لَا يَأْتِيَنَّ مِنَ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ** "Allah'ın rahmetinden ancak kafirler umutsuz kalırlar." Kâfirin hakkıdır, "Allah'ın bana rahmet etmesi mümkün değil" demek. Kendisini Allah'ın sabıkalı bir kulu olarak görüp, "yok bize cennetten umut" diyen yaptığı cürümden daha büyüğünü bu sözle işlemektedir. Becerip çocuklarımıza, çevremize, dostlarımıza veya bizi dinleyen Mü'minlere Allah'ın rahmetini hakkıyla tanıtamazsak, eğer becerip "Allah'ın rahmeti seni bekliyor" diyemezsek bunun vebalini öderiz kıyamet günü.

Ömer bin Hattab radiyallahu anhin sağlığında bir Müslüman içkiye müptela olmuş. İçiyor, içiyor buna diyorlar ki "etme, bak Ömer duyar bunu bir gün fena olursun." Bu anlamıyor. Nasihat ediyorlar, oradakiler uzakta bir yerde. Ömer'den çok uzakta. Sonunda Ömer bunu duyuyor. Adama bir sürü nasihatler edilmiş, uyarılmış Ömer sonunda duymuş filanca yerde adam ayık gezmiyor diye. Kâtibini çağırması Ömer, "bana bir kâğıt bul" demiş. "Yaz bakıyım" demiş.

حَمِّمٌ . تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ . غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهِي الْمَصِيرُ

"Katla bu kâğıdı" demiş. Bu kadar yazdırmış. Gâfir Suresi'nin ilk üç ayetini yazmış. حَمِّمٌ "Bu kitap aziz ve alim olan Allah'tan inmiştir. O Allah günahları affeder, tövbeyi kabul eder bir Allah'tır. Ama tövbe etmeyen için de azabı çok çetin bir Allah'tır." Bu kadar yazmış. Çağırılmış görevlisini "bunu al" demiş, "o adamı bul iki gün üç gün ayılmasını bekle" demiş. Ne zaman ayılırsa yani sarhoş çünkü adam. "Bunu ona ver, okusun" demiş o da gitmiş işte. Bir gün, iki gün, üç gün beklemiş adam ayılmıyor. Sonunda bakmış ki adam yürüyor, "buraya gel" demiş. "Sana Ömer mektup gönderdi" demiş. Açmış adam okumuş. "Bunu Ömer göndermedi" demiş, "bunu Rabb'im gönderdi beni affedecek" demiş. "Bırakıyorum daha içmicem" demiş.

İnsanlar etten ve kemikten kandan ve irinden müteşekkil bir bedenle yaşıyorlar. Babamızdan miras bize hatalık. Günah işlemek, ayak kayması, babadan miras aldık biz bu işi. Ama yüzlerce sene tövbem kabul oluncaya kadar çıplak ayakla yeryüzü kayalıklarında dolaşmayı da miras aldık biz. Elbette babamız günah işledi hem de cennet gibi bir yerde ama dünyayı tövbe vadisine çevirdi Âdem aleyhisselam. Asırlarca gözyaşı döktü Allah onu affetsin diye. Günahını miras aldın da, sağ gözünü aldın da, sol gözünü niye almadın? Ve bizim sorunumuz Allah'tan gelen bu mektubu iyi bir postacılık yapıp okuması gerekene okutamıyoruz. Ama Ömer mektup yazınca onu okuyan ne dediğini anlıyor. Çocuklarından umut kesenler için bunu söylüyorum. Arkadaş çevresinin bir daha düzelmeyeceğini vehm edenler için bunu söylüyorum. Şu kadar sene önce kırdığı çanak çömleğin bir daha bir araya gelmeyeceğini zannedenler için bunu söylüyorum. Ve bu ayetlerin yan sokaktaki meyhanede sızıp kalanlar için olduğunu kendisinin içki içmediğini, hiç banka soymadığını dolayısıyla bu ayetlerin ona hitap etmediğini zannedenler için bunu söylüyorum. Asıl tövbe etmesi gereken o zaten.

Hiç alkole bulaşmamış olmak, tesettürsüz dolaşmayan bir kadın olmuş olmak hiç erkek eline değmemiş olmak büyük bir nimet değil mi? Akıl nimetini alkole harap edeni cehennemlik görüyorsun da iffet abidesi, ahlaklı, namazlı bir Müslüman olarak Allah'ın seni bu bataklık dünyasında tek başına güzel bir çiçek gibi tutmasını nimet gibi görüp bunun karşılığında Allah'ın dini için çalışmamış olmayı alkol kadar çirkin bir suç niye görmüyorsun? Toprağın altında gömülü çiçeğin ne değeri var? Çok iyi olmak iyi de iyiliğin hakkını vermemek iyilik midir? İyiler oldukları yerde iyi olarak yaşasınlar diye Allah istiyor. Ebubekir iyi değil miydi? Oturup peygamber aleyhisselamın mescidinde sabaha kadar Kur'an okusaydı ya ne işleri vardı vadilerde. Alkolikler kadar, faizciler kadar, kumarcılar kadar, gaspçılar kadar, evlatlarına, çevresine, komşularına, Mü'min kardeşlerine, Allah'ın bu güzel mesajlarını ulaştırmayanlar da çizgiyi aşmış suç işlemiş mü'minlerdir. Dini, cami imamlarına bıraktık nereye gidiyoruz? Cennete girerken, imamların cenneti gitsinler diyen var mı? Din hepimizin, cennette inşaallah hepimizin. Hepimiz dinimizin hizmetkâriyiz. Hepimiz dinimiz için uykusuz kalacağız. Eğer böyle yapmadıysak senin evin meyhane o zaman. Allah bu mesajı bu mektubu hepimize göndermiştir. Bunu okumak ve gereğini yapmaya hepimiz mecburuz.

Kardeşlerim,

Bu mektubunda Allah ne yazıyor? "Hiç kimse benden umut kesmesin" diyor. "Siz tövbenizi yapın" diyor. "Azap gelmeden teslim olmayı bilin" diyor. Sonra "Kur'an kitabımızdır" deyin yaşayın, gerisini Allah'a bırakın."

Kardeşlerim,

Bir müminin bu şuurla, Zümer Suresi'nin elli üçüncü ayeti Rabbimiz'den bize gelmiş bir mesajdır diyerek bir nefis muhasebesi yapıp akşam evinde oturup kapattım o dosyaları yahu bitti o işlerim benim. "Rabb'im, sen de beni kabul et" demesi, yüzlerce kere yeminim olsun, yüzlerce kere yeminim olsun, yeminlerimin üstüne yeminler ederim ki, öldükten sonra hani hocaları toplayıp ta başlarına da sesi güzel olanı koyup, tabii evde şöyle büyük bağırımlarla çağırımlarla Kur'an okumalar, kelime-i tevhid okumalar var ya ondan bin kere daha garantidir Allah katında. O denize çalınmış bir maya, bu da tencerede ki süte konmuş yoğurt mayasıdır. Bunun yoğurt olma ihtimali çok yüksektir. İşimizi başkalarına havale etmeye çok alıştık. Nerdeyse vasiyet edeceğiz de öldükten sonra benim için bir tövbe yapın, günahlarım için. Nerdeyse sıra ona geldi. Her işi başkasına yaptırmak, ev temizliğini de zaten temizlik firmasına veriyorsun. Çocuğun eğitiminden de öğretmen mesul, ibadetlerden de cami imamı mesul. Devlet de her türlü sigortayı yapıyor. Tarım sigortası da yaptı. Zaten yağmur yağmasa devlet ödüyor zararı, çok yağarsa sel olursa gene devlet zararını ödüyor. Elhamdülillah, günahları da vasiyet edelim, tövbemizi de çocuklar yapsın bizden sonra. Namazları henüz başlamadı ama namaz kılan firmalarda olur herhalde. Senin namına iki aylık namazı kılıyorlar. Tövbeyi yaptırıyor imam öldükten sonra da namazı neden kıldırtmıyor anlamadım. Hâlbuki bu mesaj, işini iyi hesapla senden sonrasına vasiyet et tövbeni yapsınlar demiyor, Allah "gelin bana" diyor. Ben gelemiyorum ya Rabb'i göndereceğim bizim çocuğu mu diyeceksin? Şu mesajı, şu mektubu her gün beş defa, on defa düşünmek zorundayız. Bu kadar merhametli bir Allah'ı bırakıp nereye gittik? Şu peygamberimizi niye anlamadık biz? Bıraksaydınız ya çocuğu, yahu dediği çocuk ölümüne karar verdiği çocuktu.

Kardeşlerim,

Elbette şeytanın önemli taktiklerinden biri, ürkütmektir. Olmaz olmaz, böyle değil, o kadar kolay değil bu işler demek şeytanın taktiğidir. Biz şeytana niye inanalım ki **يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ** Benim Rabb'im bana mesajı geldi. Bu yüz kişi öldüren için pratiği olmuş bir şeydir. Halid bin Velid radiyallahu anh peygamber öldürmeye teşebbüs etmiş bir insandı. Onun yüzünden de peygamberin amcası öldürüldü aleyhisselatu vesselam. Ama kendine zulmeden, cehenneme hazırlayan operasyondan sonra mesajı alıp geri gelince Allah kapılarını açtı ona. Hem ne büyük kapılar açtı. Beş tane, on tane mi örneği var? Ebubekir'i, Osman'ı, Ali'yi çıkarsanız şu üç, beş sahabeyi çıkarsanız kaç sahabenin geçmişinde alkol yok, cinayet yok, gasp yok, zina yok? Hangi sahabenin geçmişinde putperestlik yok? Ebubekir ile Ali'yi çıkar gerisi putperestti hep. En büyük suçları işlemiş insanlar ama şimdi göklerde meleklerden önce onların isimleri yazıyor. Çünkü neden? Allah'tan umut kesmediler. Allah'ın onları bağışlayacağına dair garantiyi alınca tekbir getire getire evlerine gittiler. 'Valla hoca sen öyle diyorsun ama bir bakalım bizim işler çok çetin' demediler. Allahu ekber deyip gittiler ya. Allahu ekber, Allahu ekber. Ne büyük Allah'ımız var bizim. Rahmeti yağmur olarak yağmadan önce af ve mağfiret olarak yağın bir Allah. Bu Allah'ı bırakıp şeytanın vesveselerine, dedikodularına takılıp gidenler kıyamet günü günah işlediklerinden çok böyle bir fırsatı değerlendiremediklerine yanacaklar biiznillahi Teâlâ. Çok kötü.

Kardeşlerim,

Bizden sonrasına tövbe havalesi yaptıramayız. Cinayet dâhil, oruç, namaz Allah'ın bütün emirleri, neyi suç olarak biliyorsak bunların tamamı için geçerlidir bu söz. Dön, Allah'a dön. Allah'a dönen için bütün kapılar açıktı. Kefili peygamberidir sallallahu aleyhi ve sellem. Kur'an ayetleridir. Ve nerdeyse insanın kıskanası geliyor. Hani beş varil fiçı tükettikten sonra veya internet ağlarına senelerce takılı kaldıktan sonra, "Rabb'im ben geldim beni kabul buyur" diyen kulları her zaman daha kârlılar. Neden? Çünkü onlar tövbelerini istikrarlı sürdürdükleri zaman o eski fiçılar zemzem olup, o internet sayfalarında ki berbatlıklar Kur'an sayfaları gibi ibadet olup defterlerine yazılacak.

فَأُولَٰئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ Allah'ın vaadidir bu. Eski hatalarını sevaba dönüştürüp defterlerine yazacağız Allah buyuruyor. Kur'an ayeti. Ama bunu bugün duyup on dakika erteleyen, yarına erteleyen bu fırsatı kaçıır. Çünkü ilk erteleme elini şeytana uzatmak demektir. Fırsatı kaçırdığın zaman yeni bir fırsat beklemek zorundasın. Allah'ın bu mektubu sana ulaştığında açıp, okuyup gereğini yapmak zorundasın.

Kardeşlerim,

Şeytan erteleyin diyor, Allah da bekliyor.. Velhamdülillahi Rabbil alemin.